

Susedské prepady

Riešením šifry je prídavné meno.

Tak som tu opäť. Ten najmenej scestovaný cestovateľ, ktorý nenavštívil ani susedov na poschodí. Ale k veci. Včera som „bol“ v Česku a bolo to fajn. Viete, ten smažák s tatarkou a hranolkami sa len tak neomrzí. I keď halušky tam nemajú. Trochu pochybná spoločnosť, ale inak celkom pohode. Ešte človek ani po anglicky vedieť nemusí. Avšak nejaký týpek s mnoha krstnými menami ma odpálil až do Maroka. A čo že ja tam? No nič, dáme krížom Atlas aj s tým Hakimim či kým. No ale že zložitý to bolo. On stále všetky kamene okopával. Tak ja hneď ako som videl niečo letieť, vyťahujem uterák a už som preč. Ocitám sa v Albánsku. Všade mafiáni na svojich fess starých Mercedesoch. Snáď v ňom neskončím aj ja. Rýchlo prebieham okolo Qytetu a pohorie Dajti. Bežím tak rýchlo že sa ocitám v Guatemale. A čo tam ja zas budem robiť? Už to ďalej nejde. Títo mexikáni ma za chvíľu pribijú na kôl len lebo prehrali futbal. Hľadám letisko, nachádzam letisko a letím z letiska domov. Nanešťastie neleteli domov, ale do Maďarska. A ja teda csípos smiem, halászlé až tak nie, tak ja že nem nem srácok, ez nem lesz jó. A oni že tak pal preč a už sa neukazuj. A tak som skončil v Moldavsku. Pre tých čo o ňom ešte nepočuli, tak ani ja. Ale je to vlastne divné, chudobné Rumunsko, s rovnako otrasnou kuchyňou a bez Maďarov. „Ez nem igaz,“ hovorím si. Sadám na Dunaj a cez more dôjdem do Gruzínska. Tshakashvili a Diliostivilijukili ma už vítajú, očakávali môj príchod už tisícky rokov dopredu. Stará legenda hovorí.... blá blá. JA SOM LEGENDA. Nikto iný. Ako legenda všetky legendy sadám na mytologický let do Nórska. Ódin už umrel, no ja povstanem a síce viac postáv mytológie nepoznám, svojich nových podriadených mená sa rýchlo naučím. Avšak nejaký tučko, že Tór ma poslal nejaký kladivkom na klince až do Kanady. A tak som bol opäť raz v krajine s prijateľným podnebím a jazykom, ktorému aspoň sčasti rozumiem. A stretol som tu nejakého borca, že Stroll, a on zrovna práve v ten moment v tomto vesmíre s povedal, že ma zoberie do Kataru, lebo že tam jazdia autíčka dokola. A ja že ok, lebo je to predsa len bližšie domov. Ale miestny shake nenávidí alkoholické shakes a tak sme sa nepohodli a ja som zas musel inam. Samozrejme „dobrovoľne“. A preto som skončil v ľúbeznej Nigérii. A čo už dodať. Svet je malý. Stretol som tam susedov z nášho poschodia, ktorí mi povedali, že ich starý Golfík stojí za rohom, či nechcem hodiť domov. A tak že hej, len počkáme kým prejde špička. O dni sme to poslali aj v nej, keďže to nevyzeralo nádejne. A tak som putoval. Ak ste to dočítali až sem, tak to bolo úplne zbytočné. Všetko, čo treba vedieť, sa ukrylo už v prvom slove. NZ a Nazdar.